

Når så fru Line Barfod siger, at man ikke får mulighed for at bevare særpræget, og at man ikke får mulighed for at kunne tage tingene i dialog, så er der jo netop i lovforslaget lagt op til, at den statsinstitution, der skal nedsættes, i en dialog mellem Københavns Kommune, beboerne og naboerne og christianitterne skal finde en løsning, som kan være den permanente løsning for fremtiden. Så der er lagt op til dialog, og der er lagt op til, at man kan bevare sin særegen-

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg synes, hr. Ulrik Kragh havde én meget rigtig betragtning, nemlig at oppositionen har forsøgt at være imødekommende – jeg synes også godt, man kunne udstrække det til at sige, at Christiania har været imødekommende, hvad angår at imødekomme en række af de ønsker, som regeringen og oppositionen havde. I virkeligheden er det kun én part, der ikke har været imødekommende, og det er regeringspartierne og Dansk Folkeparti.

Det minder om Østeuropa i gamle dage, man står fuldstændig fast på sit synspunkt, det er også det, hr. Ulrik Kragh bekræftede her under de korte bemærkninger, at man ikke ville bevæge sig en millimeter i dialogen.

Men sådan noget hedder ikke kompromis, sådan noget hedder, at man ikke er i stand til at lytte, sådan noget hedder, at man overhovedet ikke vil forsøge at ændre for at få en bred løsning.

Vil hr. Ulrik Kragh ikke godt bekræfte, at man ikke kan lave et kompromis, hvis den anden part ikke også er villig til at bevæge sig?

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Det er nemlig fuldstændig rigtigt, som hr. Villy Søvnald siger, at hvis man vil indgå et kompromis, så bliver man nødt til at flytte sig.

Derfor er jeg også meget, meget glad for, at SF sammen med andre i det betænkingsbidrag, SF har afgivet, skriver, at SF anerkender, at regeringen med lovforslaget har åbnet løsninger for Christianias fremtid, der ligger fjernt fra tidligere tiders retorik om rydning, bulldozere og lignende. Hvis det ikke er en anerkendelse fra SF selv om, at regeringspartierne og dermed også Venstre har flyttet sig, så synes jeg egentlig, det er mærkeligt.

Det er nemlig sagen i en nøddeskal, for Venstre har flyttet sig alvorligt i en erkendelse af, at der er mange positive elementer på Christiania, så hvis borgerne på Christiania har en interesse i at fortsætte de positive elementer, så synes vi, at der skal gives rammer, som giver mulighed for det.

Derfor er der også lagt op til, at fællesaktiviteterne, at det sociale netværk, at kulturlivet og de øvrige positive elementer, som foregår i et samlet Christiania, hvor de mennesker løfter denne her opgave sammen, kan fortsættes i en selv-ejende institution, i en fond eller på anden måde i dialog.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg er enig i, at Venstre har flyttet sig retorisk, og det er da altid pynteligt.

Men det, vi beder om nu, er, at Venstre og regeringspartierne flytter sig indholdsmæssigt, nemlig derhen, hvor man siger, at man kan starte en dialog med Christiania. Det gennemsyrrer jo også de svar, vi har fået fra ministeriet, at man siger, at man gerne vil i dialog, men da man ikke tror på christianitterne, så synes man ikke rigtig, det kan betale sig at starte en dialog. Det er ud-koget af de svar, vi har fået.

Kl. 14.45

Jeg må sige til hr. Ulrik Kragh, at det da er en underlig uliberal måde at nærme sig mennesker på, at man starter med at sige: Vi tror ikke rigtig, det nytter at indlede en dialog, for vi tror ikke på, at der kommer noget ud af det.

Mit spørgsmål til hr. Ulrik Kragh er derfor følgende: Hvorfor vil Venstre ikke tage den dialog, der måske muliggør, at man når en aftale, så man undgår at gennemføre det her i en form for konfrontation og i stedet for afprøver muligheden for at nå et resultat, som også Christiania vil være tilfreds med? Hvorfor den afvisning?

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Hr. Villy Søvnald ved jo udmærket godt, at der ikke er nogen afvisning af dialog. Tværtimod lægger hele christianialoven, som den er udformet, denne her ændring, op til dialog mellem christianitterne, Københavns Kommune, den statsinstitution, der skal varetage denne her overgangsfase, og Christianias naboer, netop med henblik på at man kan finde den bedste løsning.